

в чому вирішена. Якщо ж піти по шляху створення податкових пільг тільки для інноваційних компаній (особливо в умовах, коли законодавчо сам термін «інноваційна компанія» не визначений), то це може привести до виникнення великої кількості псевдо-інноваційних компаній, використовуваних в податкових схемах, і, як наслідок, до дискредитації самої ідеї.

Вирішення проблем, які детально розглянуті нами вище, дозволить повною мірою реалізувати наукові результати університетської науки на практиці і, з одного боку, забезпечити нашу промисловість новими розробками і технологіями, а, з іншої - забезпечити прихід засобів з матеріального виробництва в наукову і освітню сферу.

МЕЛЬНИЧЕНКО О.В., студентка, м. Харків, НТУ «ХПІ»

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ МЕТОДІВ ОЦІНКИ РИНКОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ НАУКОВО-ТЕХНІЧНИХ РОЗРОБОК

При дослідженні змісту поняття “інноваційний потенціал” або “потенціал науково-технічних розробок” слід виділити ресурсний підхід, структурний підхід та процесний підхід визначення даного терміну.

Більшість вчених керується ресурсним підходом, тобто визначає інноваційний потенціал як сукупність ресурсів або їх комбінацію.

Деякі вчені використовують структурний підхід, згідно якого виділяються такі основні елементи інноваційного потенціалу, як: кадровий потенціал, інформаційно-методологічний, організаційний, матеріально-технічний, науково-технічний, фінансовий.

Інші дослідники застосовують процесний підхід, за яким інноваційний потенціал пов’язується з досягненням цілей інноваційної діяльності суб’єктів, зайнятих розробкою, впровадженням та комерціалізацією інновацій.

При оцінці ринкового потенціалу науково-технічних розробок можливо використання різних методів, які умовно класифікуються за трьома групами.

До першої групи відносять методи, що застосовуються при оцінці рівня інших видів потенціалів, але їх можна застосувати за аналогією для визначення інноваційного потенціалу; до другої — методи, що використовуються для оцінки окремих елементів інноваційного потенціалу та їх інтегративного ефекту; до третьої — ті, що базуються на визначенні інноваційного потенціалу як підсистеми більш складного економічного потенціалу.

До першої групи методів в межах ресурсного підходу належатиме метод оцінки, аналогічний розрахунку експортного потенціалу як добутку виробничого потенціалу, коефіцієнтів конкурентоспроможності продукції та коефіцієнтів попиту та пропозиції.

В межах процесного підходу — це метод суми експертних оцінок інноваційних ресурсів та каталізаторів механізм їх використання.

В межах структурного підходу можуть бути використані: метод DEA-аналізу, різновидом якого є модель суперективності.

Перелічені методи першої групи (методи аналогій) можуть бути застосовані для оцінки інноваційного потенціалу економічних суб'єктів різного рівня.

З позиції аналогій, ця модель оцінки інноваційного потенціалу є найбільше обґрунтованою, тому що надає загальну характеристику ступеню інноваційності виробництва.

В межах структурного підходу можуть бути використані: метод DEA-аналізу, який полягає в тому, що досліджується складний об'єкт з множинністю ресурсів і продуктів і аналізується його діяльність в оточуючому середовищі.

Різновидом методу DEA-аналізу є модель суперективності, яка може визначити відносну інноваційну ефективність галузей певних регіонів, після цього можуть бути сформовані групи галузей з високим, середнім та низьким рівнями інноваційного потенціалу

Аналізуючи методи оцінки інноваційного потенціалу, що складають другу групу, слід відзначити, що в межах ресурсного підходу вченими пропонується проведення аналізу динаміки окремих якісних і кількісних показників - зміна обсягів фінансування науково-технічного комплексу; динаміка витрат на інноваційні роботи підприємств; зміна показників наукомісткості виробництва підприємств, регіонів тощо.

Перелічені показники лише певною мірою дозволяють охарактеризувати деякі особливості формування й розвитку інноваційного потенціалу складних економічних систем.

Тому доцільно в межах ресурсного підходу до визначення інноваційного потенціалу використовувати методіку експертної оцінки його ресурсних елементів та умов їх використання. Розрахунок показника рівня інноваційності дозволить визначити так звані «критичні зони» використання ресурсів інноваційного потенціалу підприємств галузі (регіону).

Але цей показник містить у собі значний обсяг суб'єктивної інформації щодо експертних оцінок, тому зниження рівня суб'єктивності може бути здійснено шляхом поетапного розрахунку нормалізованої зваженої оцінки факторів.

Таким чином, критичний огляд методів оцінки ринкового потенціалу науково-технічних розробок дозволяє визначити наступне: у теорії й на практиці приділяється значна увага проблемам формування, оцінки та використання інноваційного потенціалу підприємств, регіонів, макроекономіки.

Інноваційний потенціал як найважливіша складова соціально-економічного потенціалу будь-якої економічної системи поєднує в собі сукупність певних ресурсних елементів.

Існування значної кількості методів розрахунку показників рівня інноваційного потенціалу підтверджує актуальність та значущість оцінки

наявних та потенційних можливостей подальшого інноваційного розвитку всієї економічної системи.

Методи та моделі оцінки, відібрані за цими критеріями, сприятимуть не лише підвищенню якості досліджень процесів формування і використання інноваційного потенціалу, але й ефективності управління ним в ході розробки моделей державного управління інноваційним розвитком національної економічної системи та її підсистем.

ОСТРОКОНЬ Ю.В., студентка, м. Харків, НТУ «ХПІ»

РОЗРОБКА ТА ОБҐРУНТУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО ПРОЕКТУ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Разработка инновационного проекта включает в себя две основные стадии :

1. Предынвестиционная. Поиск и обоснование жизнеспособности инновационной идеи. Научные и маркетинговые исследования и разработка технико-экономического обоснования.

2. Инвестиционная. Вложение денег и материальное воплощение проекта.

1. Поскольку выведение на рынок инновационных продуктов, как правило, требует инвестирования, необходимо обосновать целесообразность вложения денег и возможность получения прибыли от инновации. Важная задача исследовательской части проекта - доказать, что идея не только является инновационной, но и будет принята рынком.

Разработка инновационного проекта начинается с поиска идеи.

Поиск идеи для инновационного проекта может производиться: - на основе последних научных разработок и исследований, - анализа потребительского спроса (маркетинговых исследований, опросов потребителей).